

Albrecht van Beieren (1336-1404)

Beieren, Albrecht van, (1336-1404) was de derde zoon van keizer Lodewijk IV van Beieren en Margaretha van Henegouwen. Nadat zijn broer, Willem V, graaf van Holland, Zeeland en Henegouwen, krankzinnig was geworden (1357), voerde hij als ruwaard (tijdelijk bestuurder) het bewind over deze gewesten, tot hij na Willems dood (1389) formeel als graaf werd gehuldigd. In 1359 raakte hij in conflict met Delft, dat de zijde van de Kabeljauwen had gekozen. De stad werd een aantal 13 weken belegerd en moest zich in het begin van juni overgeven. De straf was zwaar. Een aantal burgers werd verbannen, er moest een boete van 60.000 Brugse schilden worden betaald en waltorens, poorten, muren en wallen moesten worden afgebroken en geslecht, de grachten gedempt. Daarmee was de rol van Delft voorlopig uitgespeeld. Wel verzoende de stad zich spoedig met de hertog, maar het zou tot in de 16e eeuw duren voor de verdedigingswerken weer hersteld waren.

Lit.:

- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel I (1984), blz. 12, 13.